

XIII Niedziela Zwykła w roku A:

Mt 10, 37-42

jeśli nawet rzeczy, które mamy opuścić, byłyby równe tym, które otrzymamy, trzeba będzie je jednak opuścić, bo Bóg to nam nakazał. Opuść je jednak już teraz, ponieważ są nikczemne i godne pogardy. A jeśli nawet nie opuścisz ich ze względu na słowa Chrystusa, czyż pewnego dnia nie staną ci się obcymi i będziesz musiał je opuścić? A jeśli one nie służą nam na nic, czyż nie lepiej zmienić je na coś, co jest pożyteczne? Kto nie pobiegnie na rynek, gdzie się odbywa ta zamiana? Bo oto lachmany wymienione są na purpurę, marne kamyczki - na perły, zwykłe kamienie - na kamień berylu, skrajne ubóstwo - na bogactwo bez miary, fałszywe przedmioty - na szczerze złoto, ciemność - na światłość, śmierć - na życie, gorycz - na słodkość, choroba - na zdrowie, pogarda - na szacunek, pospolitość - na wielkość, zepsucie - na nieskazitelność, przemijające - na nieprzemijające, cień - na ciało, głód - na nasylenie, niewiedza - na stan duchowy, straszne nieszczęście bez końca - na szczęście bez miary. I wiele jeszcze innych rzeczy można by wylizować bez przerwy, gdybyśmy tylko mogli znaleźć słowa, które są ich godne. Kto nie zmieniłby jednych na drugie i nie dałby całego swego ubóstwa w zamian za całą pełnię? A ponieważ słowa, pochodzące od Ducha, nawet wypowiedziane w sposób prosty, przewyższają całą mądrość świata, Paweł objawił nam wielkość tej wymiany jednym prostym słowem i przez to jedno proste słowo wskazał nam, jak marne jest to, co posiadamy, a jak wielkie to, co jest Boskie: „To, co widać, jest chwilowe; to, czego nie widać, jest wieczne” (2 Kor 4,18). Kto więc nie zamieni tego, co jest czasowe, na to, co jest wieczne, jeśli nie my i podobni nam głupcy.

Jeśli zaś chodzi o ciebie, który wyrzekasz się tego, co widzisz, nie pytaj, jakie jest bogactwo, które otrzymujesz w zamian za swoje ubóstwo, ale zamiast tego postaraj się opanować swe ubóstwo i posiąść to bogactwo. Jakie jest ono i do czego podobne? Paweł ci wyjaśni, nie jakie ono jest, ale że nie ma mu podobnego. Powie ci, niejakim ono jest, ale że jest niezmierzone. „To, czego oko nie widziało i czego ucho nie słyszało, i co nie wstąpiło w serca ludzkie, to właśnie Bóg przygotował sercom tych, którzy go miłują” (1 Kor 2,9). Wielkość zapłaty objawia się w tych słowach i w im podobnych. Słuchaj słów Bożych, które każą ci iść w ślady Jezusa i podjąć wyrzeczenie doskonałe, i wtedy dopiero staniesz się uczniem doskonałym: „Kto nie wyrzeka się wszystkiego, nie może być moim uczniem” (Łk 14,33). Usłyszawszy to, czy masz jeszcze coś do powiedzenia lub jakąś odpowiedź? Cała twoja ciekawość i wszystkie twoje zagadki zostały usunięte jednym tylko słowem. Słowo prawdy jest wyniosłą ścieżką, po której będziesz kroczył. Powiedział w innym jeszcze miejscu: „Kto nie opuści wszystkiego i nie weźmie swego krzyża i nie pójdzie za Mną, nie może być moim uczniem” (Mt 10,38). I aby nas nauczyć wyrzeczenia się dla Jego chwały nie tylko naszych dóbr i świata, aby Go wyznać, lecz także i naszego przemijającego życia, powiedział jeszcze: „Jeśli ktoś nie zaprze się samego siebie, nie może być moim uczniem” (Łk 14,26).

I powiedział jeszcze: „Kto chce siebie ocalić, sam się zgubi, a kto się zgubi dla Mnie, ocali się” (Mt 16,25). I powiedział jeszcze: „Ten, kto siebie zgubi, zachowa się na życie wieczne, a tego, który Mnie służy, uczci mój Ojciec” (J 12,25n).

Orygenes, Homilie do Księgi Liczb 24,2

Złożyć Bogu w ofierze syna, córkę, zwierzęta, bogactwa roli - wszystko to są rzeczy zupełnie zewnętrzne. Złożyć Bogu siebie w ofierze i podobać się Mu nie przez zasługi dla jakiegoś innego bytu, ale przez własne - to przekracza w swej wielkości i wyniosłości wszelkie inne ślubowanie i kto tak postępuje, jest naśladowcą Chrystusa. Bo Bóg dał człowiekowi ziemię, morze i co ono zawiera, aby mu służyły. Bóg dał człowiekowi na służbę niebo, słońce, księżyc wraz z gwiazdami. Udziela On ludziom deszczu, zsyła wiatr i to, co wszechświat zawiera. A po tym wszystkim dał w końcu samego siebie. „Bóg bowiem tak umiłował świat, że dał swego Jednorodzonego Syna” (J 3,16) za życie świata. Co więc wielkiego czyni człowiek, gdy złożył siebie samego w ofierze Bogu, który pierwszy siebie samego złożył w ofierze? Jeśli więc ty bierzesz swój krzyż i idziesz za Chrystusem (Mt 10,38), jeżeli możesz Mu powiedzieć: „Nie żyję już więcej ja, ale żyje we mnie Chrystus” (Ga 2,20), jeśli dusza nasza żywi pożądanie i pragnienie osiągnięcia Chrystusa i pozostania w Nim (Flp 1,23), według słów Apostoła, jeśli nie cieszy się z niegodziwości tego świata i wypełnia prawo nazireatu w sposób duchowy, wtedy dopiero będziesz mógł powiedzieć, że ofiarujesz siebie samego, to jest swoją duszę Bogu.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

37. Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien.
38. Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien.
39. Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je.
40. Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał.
41. Kto przyjmuje proroka, jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego, jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma.
42. Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

37. Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien.

Mt 22,37 On mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

Łk 14,26 «Jeśli kto przychodzi do Mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i sióstr, nadto siebie samego, nie może być moim uczniem.

J 5,23 aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak jak oddają cześć Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał.

J 21,15-17 A gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś baranki moje!» I znowu, po raz drugi, powiedział do niego: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?» Odparł Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś owce moje!». Powiedział mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego Jezus: «Paś owce moje!

2 Kor 5,14-15 Albowiem miłość Chrystusa przynagła nas, pomnych na to, że skoro Jeden umarł za wszystkich, to wszyscy pomarli. A właśnie za wszystkich umarł Chrystus po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

Mt 22,8 Wtedy rzekł swoim sługom: "Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni.

Flp 3,7-9 Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mego. Dla Niego wzywałem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa i znalazł się w Nim - nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze -

Łk 20,35 Lecz ci, którzy uznani zostaną za godnych udziału w świecie przyszłym i w powstaniu z martwych, ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić.

Łk 21,36 Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym».

Ap 3,4 Lecz w Sardes masz kilka osób, co swoich szat nie splamili; będą chodzić ze Mną w bieli, bo są godni.

38. Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien.

Mt 27,32 Wychodząc spotkali pewnego człowieka z Cyreny, imieniem Szymon. Tego przymusili, żeby niósł krzyż Jego.

Mk 10,21 Wtedy Jezus spojrział z miłością na niego i rzekł mu: «Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!»

Łk 9,23-24 Potem mówił do wszystkich: «Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Łk 14,27 Kto nie nosi swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być moim uczniem.

J 19,17 A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota.

39. Kto chce znaleźć swe życie, straci je. a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je.

Mt 16,25-26 Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł? Albo co da człowiek w zamian za swoją duszę?

J 12,25 Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne.

Flp 1,20-21 zgodnie z gorącym oczekiwaniem i nadzieją moją, że w niczym nie doznam zawodu. Lecz jak zawsze, tak i teraz, z całą swobodą i jawnością Chrystus będzie uwielbiony w moim ciele: czy to przez życie, czy przez śmierć. Dla mnie bowiem żyć - to Chrystus, a umrzeć - to zysk.

2 Tm 4,6-8 Albowiem krew moja już ma być wylana na ofiarę, a chwila mojej rozłąki nadeszła. W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem. Na ostatek odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu odda Pan, sprawiedliwy Sędzia, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali pojawienie się Jego.

Ap 2,10 Przestań się lękać tego, co będziesz cierpiał. Oto diabeł ma niektórych spośród was wtrącić do więzienia, abyście próbie zostali poddani, a znosić będziecie ucisk przez dziesięć dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci wieniec życia.

40. Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał.

Mt 25,40 A Król im odpowie: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili".

Flp 4,15-19 Wy, Filipianie, wiecie przecież, że na początku *głoszenia* Ewangelii, gdy opuściłem Macedonię, żaden z Kościołów poza wami jednymi nie prowadził ze mną otwartego rachunku przychodu i rozchodu, bo do Tesaloniki nawet raz i drugi przysłałście na moje potrzeby. Mówię zaś to bynajmniej nie dlatego, że pragnę daru, lecz pragnę owocu, który wzrasta na wasze dobro. Stwierdzam, że wszystko mam, i to w obfitości: jestem w całej pełni zaopatrzony, otrzymawszy przez Epafrodyta od was wdzięczną woń, ofiarę przyjemną, miłą Bogu. A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę.

Hbr 6,10 Nie jest bowiem Bóg niesprawiedliwy, aby zapomniał o czynie waszym i miłości, którą okazaliście dla imienia Jego, gdyście usługiwali świętym i jeszcze usługujecie.

Jan Chryzostom, Homilie na Ewangelię św. Mateusza 35,1n

„Kto miłuje ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto miłuje syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien.”... A jeżeli Paweł daje wiele przykazań względem rodziców, nakazując być im posłusznym we wszystkim, to nie dziw się temu: powiada bowiem, by ich w tym tylko słuchać, co się nie sprzeciwia bogobojności. Albowiem jest rzeczą świętą cześć im oddawać; jeśli jednak wymagają czegoś więcej nad należną cześć, nie należy ich słuchać. Dlatego powiada Łukasz: „Jeśli kto przychodzi do Mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i sióstr, i duszy swojej, nie może być moim uczniem” (Łk 14,26). Nie nakazuje On bynajmniej ich nienawidzić, gdyż byłoby to bardzo niesprawiedliwe, ale mówi: Gdyby żądali, abys ich bardziej niż Mnie miłował, nienawidź ich dlatego. To bowiem gubi tego, którego się miłuje, i tego, który miłuje. A (Pan) powiedział to, aby i synów uzbroić w większe męstwo oraz aby ojców uczynić łagodniejszymi, o ile chcieliby przeszkadzać (w miłowaniu Boga). Gdy bowiem będą widzieli, iż (Bóg) ma taką siłę i moc, że nawet dzieci może od nich odrywać, także i przeszkadzania zaniechają widząc, że rzeczy niemożliwych próbują. Pominawszy więc dzieci, do tamtych zwraca swą mowę, do rodziców, nauczając ich przez to, aby nie próbowali tak postępować, gdyż pragną rzeczy niemożliwej. Patrz, dokąd następnie rzecz kieruje, aby się oni nie oburzali i nie zzymali. Powiedziawszy bowiem: „Kto nie ma w nienawiści swego ojca i matki” - dodał jeszcze -”i duszy swojej”. Co mi mówisz - powiada - o rodzicach, o braciach, o siostrze, o żonie? Nie ma nic ściślej z nami złączonego nad duszę; ale jeżeli i tej nie będziesz miał w nienawiści, wszystko weźmie obrót przeciwny wbrew miłującemu. Nie kazał jej zwyczajnie mieć w nienawiści, ale tak, aby ją także na wojnę i walkę, na rzeź i krew wydać. „A kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien.” Nie powiedział tylko, że na śmierć powinien być przygotowany, ale także na śmierć gwałtowną: i nie tylko na śmierć gwałtowną, ale nawet sromotną... „Kto znalazł duszę swoją, straci ją; a kto by utracił duszę swą dla Mnie, znajdzie ją”. Czy widzisz, jak wielka jest szkoda tych, którzy więcej miłują niż należy, a jaka korzyść tych, którzy nienawidzą? Ponieważ te przykazania były ciężkie, żądał od nich walki przeciw rodzicom, przeciw dzieciom, przeciw naturze, przeciw krewnym, przeciw światu, nawet przeciw swej duszy - wskazuje też na pożytek, a jest on wielki. Albowiem, powiada, to nie tylko, że nie zaszkodzi, ale nawet bardzo wielkie przyniesie korzyści; to natomiast, co jest temu przeciwne, przyniesie szkodę... Dlaczego nie chcesz wzgardzić swą duszą? Czy dlatego, że ją miłujesz? Właśnie dlatego nią pogardź, a wtedy jej przyniesiesz największą korzyść i spełnisz obowiązek miłującego.

Filoksen z Mabbug, Homilia 9,327

Pan nasz powiedział do Apostołów: nie tylko wy, „ale ten, kto opuszcza swój dom lub swą rodzinę, lub swoich braci, lub swoje siostry, lub swoich rodziców, lub swoje dzieci ze względu na Mnie i ze względu na moją Ewangelię, stokroć tyle otrzyma na tym świecie i życie wieczne w świecie, który przyjdzie” (Mt 19,29). Któż śpi tak głęboko, by się nie obudził na głos takich obietnic? I jaki umarły nie zostanie wskrzeszony takim wiewem życia duchowego? I kto nie porwie się z gnuśności do obojętnej gotowości na wskazanie takiej drogi, która prowadzi do nieba? I kto poczuje się wzgardzony i znieważony słuchając takiej obietnicy bez precedensu? I kto nie wyrzeknie się całego świata, nawet jeśli przypadkiem by go posiadał, aby zasiąść razem z Bogiem? I kto nie uraduje się ze zmiany rzeczy obecnych, które są doczesne, na rzeczy przyszłe, które są wieczne? Bo przecież

Mt 18,12-14 Jak wam się zdaje? Jeśli kto posiada sto owiec i zabłąka się jedna z nich: czy nie zostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu na górach i nie pójdzie szukać tej, która się zabłąkała? A jeśli mu się uda ją odnaleźć, zaprawdę, powiadam wam: cieszy się nią bardziej niż dziewięćdziesięciu dziewięciu tymi, które się nie zabłąkały. Tak też nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, żeby zginęło jedno z tych małych.

Mt 25,40 A Król im odpowie: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili".

Łk 17,2 Byłoby lepiej dla niego, gdyby kamień młyński zawieszono mu u szyi i wrzucono go w morze, niż żeby miał być powodem grzechu jednego z tych małych. Uważajcie na siebie!

1 Kor 8,10-13 Gdyby bowiem ujrzał ktoś ciebie, oświeconego "wiedzą", jak zasiadasz do uczty bałwochwalczej, czyżby to nie skłoniło również kogoś słabego w sumieniu do spożywania ofiar składanych bożkom? I tak to właśnie "wiedza" twoja spowodowałaby zgubę na słabego brata, za którego umarł Chrystus. W ten sposób grzesząc przeciwko braciom i rażąc ich słabe sumienia, grzeszycie przeciwko samemu Chrystusowi. Jeśli więc pokarm gorszy brata mego, przenigdy nie będę jadł mięsa, by nie gorszyć brata.

Mk 12,42-43 Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony.

Mk 9,41 Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

Mk 14,7-8 Bo ubogich zawsze macie u siebie i kiedy zechcecie, możecie im dobrze czynić; lecz Mnie nie zawsze macie. Ona uczyniła, co mogła; już naprzód namaściła moje ciało na pogrzeb.

2 Kor 8,12 A gotowość uznaje się nie według tego, czego się nie ma, lecz według tego, co się ma.

Prz 24,14 Podobnie - wiedz - mądrość dla twej duszy, posiadziesz ją - przyszłe życie masz pewne, nie zawiedzie cię twoja nadzieja.

Łk 6,35 Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla niewdzięcznych i złych.

2 Kor 9,6-15 Tak bowiem jest: kto skąpo sieje, ten skąpo i zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać będzie. Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg. A Bóg może złać na was całą obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie dobre uczynki według tego, co jest napisane: Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa na wieki. Ten zaś, który daje nasienie siewcy, i chleba dostarczy ku pokrzepieniu, i ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej sprawiedliwości. Wzbogaceni we wszystko, będziecie pełni wszelkiej prostoty, która składa przez nas dziękczynienie Bogu. Posługiwanie bowiem tej sprawie społecznej nie tylko uzupełnia to, na co nie stać świętych, lecz obfituje w liczne dziękczynienia składane Bogu. Ci, którzy oddają się tej postudze, wielbią Boga za to, żeście posłuszni w wyznawaniu Ewangelii Chrystusa, a w prostocie stanowiąc jedno z nimi i ze wszystkimi. A w swych modlitwach za was okazują wam miłość z powodu przebogatej w was łaski Boga. Dzięki Bogu za Jego dar niewypowiedziany.

Mt 25,45 Wtedy odpowie im: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili".

Łk 9,48 Lecz Jezus znając myśli ich serca, wziął dziecko, postawił je przy sobie i rzekł do nich: «Kto przyjmie to dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmie, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. Kto bowiem jest najmniejszy wśród was wszystkich, ten jest wielki».

Łk 10,16 Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi; lecz kto Mną gardzi, gardzi Tym, który Mnie posłał».

J 13,20 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto przyjmuje tego, którego Ja pošlę, Mnie przyjmuje. A kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał».

J 20,21 Jezus rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was pošylam».

2 Kor 5,20 Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem!

Gal 4,14 Wiecie przecież, jak pierwszy raz głosiłem wam Ewangelię zatrzymany chorobą i jak mimo próby, na jaką moje niedomaganie cielesne was wystawiło, nie wzgardziliście mną ani nie odrzuciliście, ale mnie przyjęliście jak anioła Bożego, jak samego Chrystusa Jezusa.

1 Tes 4,8 A więc kto *to* odrzuca, nie człowieka odrzuca, lecz Boga, który przecież daje wam swego Ducha Świętego.

J 5,22-23 Ojciec bowiem nie sądzi nikogo, lecz cały sąd przekazał Synowi, aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak jak oddają cześć Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał.

J 12,44-49 Jezus zaś tak wołał: «Ten, kto we Mnie wierzy, wierzy nie we Mnie, lecz w Tego, który Mnie posłał. A kto Mnie widzi, widzi Tego, który Mnie posłał. Ja przyszedłem na świat jako światło, aby każdy, kto we Mnie wierzy, nie pozostawał w ciemności. A jeżeli ktoś posłyszysz słowa moje, ale ich nie zachowa, to Ja go nie sądzę. Nie przyszedłem bowiem po to, aby świat sądzić, ale aby świat zbawić. Kto gardzi Mną i nie przyjmuje słów moich, ten ma swego sędziego: słowo, które powiedziałem, ono to będzie go sądzić w dniu ostatecznym. Nie mówiłem bowiem sam od siebie, ale Ten, który Mnie posłał, Ojciec, On Mi nakazał, co mam powiedzieć i oznajmić.

Flp 2,10-11 Dlatego też Bóg wywyższył Go ponad wszystko i darował Mu imię aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM - ku chwale Boga Ojca.

1 J 2,22-23 Któż zaś jest kłamcą, jeśli nie ten, kto zaprzecza, że Jezus jest Mesjaszem? Ten właśnie jest Antychrystem, który nie uznaje Ojca i Syna. Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też i Ojca, kto zaś uznaje Syna, ten ma i Ojca.

2 J 1,9 Każdy, kto wybiega zbyt naprzód, a nie trwa w nauce *Chrystusa*, ten nie ma Boga. Kto trwa w nauce *Chrystusa*, ten ma i Ojca, i Syna.

41. Kto przyjmuje proroka, jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego, jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma.

Rdz 20,7 Teraz więc zwróć żonę temu człowiekowi, bo jest on prorokiem i będzie się modlił za ciebie, abyś pozostał przy życiu. Jeżeli zaś nie zwrócisz, wiedz, że na pewno nie minie śmierć ciebie i wszystkich twoich bliskich».

1 Krl 17,9-15 «Wstań! Idź do Sarepty koło Sydonu i tam będziesz mógł zamieszkać, albowiem kazałem tam *pewnej* wdowie, aby cię żywiła». Wtedy wstał i zaraz poszedł do Sarepty. Kiedy wchodził do bramy tego miasta, pewna wdowa zbierała tam sobie drwa. Więc zawołał ją i powiedział: «Daj mi, proszę, trochę wody w naczyniu, abym się napił». Ona zaś zaraz poszła, aby jej nabrać, ale zawołał na nią i rzekł: «Weź, proszę, dla mnie i kromkę chleba!» Na to odrzekła: «Na życie Pana, Boga twego! Już nie mam pieczywa - tylko garść mąki w dzbanie i trochę oliwy w baryłce. Właśnie zbieram kilka kawałków drewna i kiedy przyjdę, przyrządzę sobie i memu synowi *strawę*. Zjemy to, a potem pomrzemy». Eliasz zaś jej powiedział: «Nie bój się! Idź, zrób, jak rzekłaś; tylko najpierw zrób z tego mały podpłomyk dla mnie i przynieś mi! A sobie i twemu synowi zrobisz potem. Bo Pan, Bóg Izraela, rzekł tak: "Dzban mąki nie wyczerpie się i baryłka oliwy nie opróżni się aż do dnia, w którym Pan spuści deszcz na ziemię"». Poszła więc i zrobiła, jak Eliasz powiedział, a potem zjadł on i ona oraz jej syn, i tak było co dzień.

1 Krl 17,20-24 Potem wzywając Pana, rzekł: «O Panie, Boże mój! Czy nawet na wdowę, u której zamieszkałem, sprowadzasz nieszczęście, dopuszczając śmierć jej syna?» Później trzykrotnie rozciągnął się nad dzieckiem i znów wzywając Pana rzekł: «O Panie, Boże mój! Błagam cię, niech dusza tego dziecka wróci do niego!» Pan zaś wysłuchał wołania Eliasza, gdyż dusza dziecka powróciła do niego, a ono ożyło. Wówczas Eliasz wziął dziecko i zaniósł z górnej izby tego domu, i zaraz oddał je matce. Następnie Eliasz rzekł: «Patrz, syn twój żyje!» A wtedy ta kobieta powiedziała do Eliasza: «Teraz już wiem, że naprawdę jesteś mężem Bożym i słowo Pańskie w twoich ustach jest prawdą».

2 Krl 4,16-17 I powiedział: «O tej porze za rok będziesz pieściła syna». Odpowiedziała: «Ach, mężu Boży, panie mój! Nie oszukuj służebnicy twojej!» Potem kobieta poczęła i urodziła syna o tej samej porze, po roku, jak jej zapowiedział Elizeusz.

Dz 16,15 Kiedy została ochrzczona razem ze swym domem, poprosiła nas: «Jeżeli uważacie mnie za wierną Panu - powiedziała - to przyjdźcie do mego domu i zamieszkajcie w nim!». I wymogła to na nas.

Rz 16,-41 Polecam wam Febę, naszą siostrę, diakonisę Kościoła w Kenchrach. Przyjmijcie ją w Panu tak, jak się świętych winno przyjmować. Wesprzyjcie ją w każdej sprawie, w której pomocy waszej będzie potrzebowała. I ona bowiem wspierała wielu, a także i mnie samego. Pozdrówcie współpracowników moich w Chrystusie Jezusie, Pryske i Akwilę, którzy za moje życie nadstawili swe głowy i którym winienem wdzięczność nie tylko ja sam, ale i wszystkie Kościoły *nawróconych* pogan.

2 Tm 1,16-18 Niechże Pan użyczy miłosierdzia domowi Onezyfora za to, że często mnie krzepił i łańcucha mego się nie zawstydził, lecz skoro się znalazł w Rzymie, gorliwie mnie poszukał i odnalazł. Niechaj mu da Pan w owym dniu znaleźć miłosierdzie u Pana! A jak wiele mi wyświadczył w Efezie, ty wiesz lepiej.

Hbr 6,10 Nie jest bowiem Bóg niesprawiedliwy, aby zapomniał o czynie waszym i miłości, którą okazaliście dla imienia Jego, gdyście usługiwali świętym i jeszcze usługujecie.

3 J 1,5-8 Ty, umiłowany, postępujesz w duchu wiary, gdy pomagasz braciom, a zwłaszcza przybywającym skądinąd. Oni to świadczą o twojej miłości wobec Kościoła; dobrze uczynisz zaopatrując ich na drogę zgodnie z wolą Boga. Przecież wyruszyli w drogę dla imienia Jego nie przyjmując niczego od pogan. Powinniśmy zatem gościć takich ludzi, aby wspólnie z nimi pracować dla prawdy.

Mt 6,1 Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie.

Mt 6,4 aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Mt 6,6 Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Mt 6,16-18 Kiedy pościecie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Mt 16,27 Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy odda każdemu według jego postępowania.

Mt 25,34-40 Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: "Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszlście do Mnie". Wówczas zapytają sprawiedliwi: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszlśmy do Ciebie?" A Król im odpowie: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili".

Iz 3,10 Szczęśliwy sprawiedliwy- pozyska dobro; zażywać będzie owocu swych czynów.

£k 14,13-14 Lecz kiedy urządzasz przyjęcie, zaprosz ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych. A będziesz szczęśliwy, ponieważ nie mają czym tobie się odwdziżyć; odpłatę bowiem otrzymasz przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych».

1 Kor 9,17 Gdybym to czynił z własnej woli, miałbym zapłatę, lecz jeśli działam nie z własnej woli, to tylko spełniam obowiązki szafarza.

2 Tes 1,6-7 Bo przecież jest rzeczą słuszną u Boga odplacić uciskiem tym, którzy was uciskają, a wam, uciśnionym, dać ulgę wraz z nami, gdy z nieba objawi się Pan Jezus z aniołami swojej potęgi

2 J 1,8 Uważajcie na siebie, abyście nie utracili tego, coście zdobyli pracą, lecz żebyście otrzymali pełną zapłatę.

42. Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

Mt 8,5-6 Gdy wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, mówiąc: «Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi»

Mt 18,3-6 «Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Kto się więc unieży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim. I kto by przyjął jedno takie dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje. Lecz kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza.

Mt 18,10 Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mego, który jest w niebie.